

Broj: Us-6790/2006-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E !

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Bože Gagre kao predsjednika vijeća, Lidije Vukičević Gašparović i Senke Orlić-Zaninović kao članica vijeća, te sudske savjetnice Jasne Peroš Nikolić kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Portus d.o.o. iz Splita, zastupanog po punomoćnici Tanji Vranjican, odvjetnici iz Zagreba, protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za telekomunikacije, klasa: 344-01/06-01/06, ur. broj: 376-06-02-1 od 30. ožujka 2006. godine, radi koncesije, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 7. listopada 2009.

presudio je

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog tijela dodijeljene su četiri koncesije za uporabu frekvencija za obavljanje telekomunikacijskih usluga (javni govornih i/ili podatkovnih usluga putem bežičnog pristupa lokalnoj petlji) u nepokretnoj telekomunikacijskoj mreži uz uporabu radiofrekvencijskog spektra na području Zagrebačke županije na razdoblje od pet godina i to Vimax Telecom d.o.o. iz Zagreba, Odašiljači i veze d.o.o. iz Zagreba, Iskon Internet d.d. iz Zagreba i OT-Optima Telekom d.o.o. iz Zagreba.

Tužitelj tužbom pobija zakonitost osporenog rješenja, pri tome navodeći da je Odlukom o odabiru najpovoljnije ponude od 12. svibnja 2006. godine koju je donio Župan zagrebačke županija njegova ponuda odabrana kao najpovoljnija za pružanje usluge fiksne telefonije u 2006. godini u Zagrebačkoj županiji. Ističe da ga pobijani akt, kojim mu nije dodijeljena koncesija, onemogućava da pruža usluge fiksne telefonije na području Zagrebačke županije, te ističe da je osporeno rješenje u koliziji s odlukom samog korisnika o odabiru operatera od kojeg želi pružati uslugu, a kojeg je izabrao na temelju zakonske obveze da provede postupak javne nabave i odabere najboljeg ponuditelja za pružatelja usluga koje obavlja. Navodi da s obzirom da je tuženo tijelo pobijani akt donijelo prije nego što je županija odabrala tužitelja za svog operatera, navedenu činjenicu tuženo tijelo nije

znalo niti moglo znati, zbog čega je nije niti moglo uzeti u obzir prilikom odlučivanja u konkretnoj upravnoj stvari. No, međutim, ističe da je tuženo tijelo moglo i moralo znati da će Zagrebačka županija provesti postupak nabave za predmetne usluge te da postoji mogućnost da odabere tužitelja za svog pružatelja usluga. S druge strane, ističe, prilikom davanja ponude Zagrebačkoj županiji u postupku javne nabave, tuženo tijelo još nije primilo rješenje kojim mu je odbijen zahtjev za dodjelu koncesije protiv koje bi imao priliku uložiti pravni lijek. Slijedom navedenog, predlaže da Sud uvaži njegovu tužbu i poništi osporeno rješenje.

Tuženo tijelo, zastupano po punomoćniku Zdravku Kačiću, odvjetniku iz Zagreba, dostavilo je ovom Sudu svoj odgovor na tužbu u kojem navodi da odluka na koju se poziva tužitelj od 12. svibnja 2006. godine, a kojom je Zagrebačka županija odabrala tužitelja kao najpovoljnijeg ponuđača za pružanje usluga fiksne telefonije u 2006. godini, nije ni u kakvoj vezi sa pobijanom odlukom donesenom u postupku javnog natječaja raspisanog za davanje četiri koncesije za uporabu frekvencije za obavljanje telekomunikacijskih usluga (javnih i govornih i/ili podatkovnih usluga putem bežičnog pristupa lokalnoj petlji) u nepokretnoj telekomunikacijskoj mreži uz uporabu radiofrekvencijskog spektra na području Zagrebačke županije, a što je vidljivo već iz letimičnog uvida u natječajnu dokumentaciju u pogledu koncesija koje su dane pobijanom odlukom. Također ističe da nisu točni navodi tužitelja kako je tuženo tijelo moglo i moralo znati da će Zagrebačka županija provesti postupak javne nabave za predmetne usluge te da postoji mogućnost da odabere njega za pružatelja usluga. Ističe da predmetna koncesija nije, a niti može biti preduvjet za pružanje usluga fiksne telefonije, što bi tužitelju trebalo biti poznato. Navodi da tuženo tijelo nije vezano pri donošenju Odluke o davanju koncesije odlukama o odabiru ponuda u postupcima javne nabave, što se i protivi zakonskim ovlastima tuženog tijela koje ima funkciju regulatornog tijela u materiji od interesa za Republiku Hrvatsku. Navodi da je u postupku javnog natječaja za davanje predmetnih koncesija provelo postupak sukladno svojim ovlastima i u skladu s pravilima natječajne dokumentacije i odredbama Pravilnika o koncesijama i dozvolama za obavljanje telekomunikacijskih usluga, Zakona o općem upravnom postupku i Zakona o telekomunikacijama. Predlaže da Sud odbije tužbu tužitelja kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Vimax Telecom d.o.o. iz Zagreba dostavio je ovom Sudu svoj odgovor na tužbu, u kojem navodi da tužitelj posjeduje dozvolu za obavljanje usluga fiksne telefonije bez uporabe radiofrekvencijskog spektra na području cijele Republike Hrvatske još od 17. prosinca 2004. godine i prema tome može pružati i takve usluge Zagrebačkoj županiji kao korisniku bez dodatnih koncesija. Navodi da se predmetna koncesija daje za bežični pristup i za teritorijalno područje cijele Zagrebačke županije, a ne za korisnika Zagrebačke županije te je Županija kao jedinica lokalne samouprave samo jedan od tisuću mogućih korisnika (privatnih, poslovnih, institucionalnih) na području županije pa je neuvjerljivo da bi taj jedan korisnik bio relevantan za dodjelu koncesije za što nije niti nadležan, već je nadležna Hrvatska agencija za telekomunikacije koja je i raspisala natječaj. Osim toga, ističe da tužitelj ima mogućnost na drugi način priključiti navedenog korisnika (optičkim kablom, specijalnom lokalnom petljom – postojećom infrastrukturuom, usmjerenim radio linkom), a i kada ga ne bi mogao priključiti, bio bi to njegov uobičajeni poslovni rizik, dok korisnik ima mogućnost odabrati između više ponuđača usluga. Predlaže da Sud odbije tužbu tužitelja kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Odredbom članka 29. stavka 1. Zakona o telekomunikacijama ("Narodne novine", broj 122/03, 158/03, 60/04 i 70/05) propisano je da odluku o davanju koncesije za uporabu radio frekvencije za obavljanje telekomunikacijskih usluga iz članka 24. stavka 1. i 2. ovoga Zakona donosi Vijeće Agencije. Prema stavku 2. toga članka Zakona javni natječaj iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona raspisuje Vijeće Agencije, a odluka o raspisivanju javnog natječaja objavljuje se u »Narodnim novinama«, te se može objaviti i na drugi prikladan način. Prema pak stavku 4. toga članka Zakona sadržaj i postupak javnog natječaja iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona te postupak rješavanja zahtjeva iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona поближе se propisuju pravilnikom iz članka 24. stavka 9. ovoga Zakona.

Uvidom u podatke spisa predmeta, dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tuženo tijelo nakon provedenog postupka javnog natječaja raspisanog za davanje četiri koncesije za uporabu frekvencija za obavljanje telekomunikacijskih usluga (javnih, govornih i/ili podatkovnih usluga putem bežičnog pristupa lokalnoj petlji) u nepokretnoj telekomunikacijskoj mreži uz uporabu radiofrekvencijskog spektra na području Zagrebačke županije donijelo odluku kojom se koncesije dodjeljuju zainteresiranim osobama: Vimax Telecom d.o.o. iz Zagreba, Odašiljači i veze d.o.o. iz Zagreba, Iskon Internet d.d. iz Zagreba i OT-Optima Telekomu d.o.o. iz Zagreba na rok od pet godina i to na temelju konačnog zbroja bodova. Naime, ponude su bile bodovane te se na temelju rezultata bodovanja formirao redosljed bodovnog vrednovanja ponuda po ukupnom broju bodova, slijedom čega su konačne ocjene dodijeljene prema redosljedu od najviše ocijenjene ponude prema najnižoj te je tako Vimax Telecom d.o.o. ostvario ukupno 767 bodova, Odašiljači i veze d.o.o. 723 boda, Iskon Internet d.d. 665 boda, a OT-Optima Telekom d.o.o. 657 bodova. Prema podacima spisa predmeta također proizlazi da je tužitelj ostvario 560 bodova, odnosno manje od ponuđača kojima su dodijeljene koncesije, zbog kojih razloga mu predmetna koncesija i nije dodijeljena, a što sve tužitelj niti ne poriče u svojoj tužbi.

Slijedom navedenog, budući da tužitelj svojim tužbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost osporene odluke, odnosno nije prigovarao broju ostvarenih bodova, niti broju bodova ponuđača kojima je koncesija dodijeljena, Sud nalazi da je pravilno tuženo tijelo predmetne koncesije dodijelilo ponuđačima s najviše ostvarenih bodova.

Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog Suda, osporenim rješenjem tuženog tijela nije povrijeđen Zakon na štetu tužitelja, pri čemu Sud nalazi neosnovanim prigovor koji tužitelj iznosi u svojoj tužbi te isti ne dovodi do drukčijeg rješenja ove upravne stvari.

Naime, neosnovan je prigovor tužitelja da mu je trebalo dodijeliti koncesiju iz razloga što je Odlukom o odabiru najpovoljnije ponude od 12. svibnja 2006. godine Zagrebačka županija njegovu ponudu odabrala kao najpovoljniju za pružanje usluga fiksne telefonije u 2006. godini u Zagrebačkoj županiji, te da mu je time što mu nije dodijeljena koncesija onemogućeno pružanje usluga fiksne telefonije na području Zagrebačke županije i da je navedena odluka u koliziji s odlukom samog korisnika o odabiru operatera od kojeg želi pružati usluge. Naime, pravilno tuženo tijelo u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj

pogrešno smatra da je odluka Zagrebačke županije od 12. svibnja 2006. godine o odabiru najpovoljnije ponude za pružanje usluga fiksne telefonije od 2006. godine u vezi sa osporenom odlukom. Naime, osporena odluka donesena je u postupku javnog natječaja raspisanog za davanje četiri koncesije za uporabu frekvencija za obavljanje telekomunikacijskih usluga (javnih, govornih i/ili podatkovnih usluga putem bežičnog pristupa lokalnoj petlji) u nepokretnoj telekomunikacijskoj mreži uz uporabu radiofrekvencijskog spektra na području Zagrebačke županije, dok je tužitelj odlukom o odabiru najpovoljnije ponude od 12. svibnja 2006. godine izabran kao najpovoljniji ponuđač za pružanje usluga fiksne telefonije u 2006. godini Zagrebačkoj županiji, kao korisniku koju može pružati.

Valjalo je stoga, temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 53/91, 9/92 i 77/92) tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu, 7. listopada 2009.

Zapisničarka:
Jasna Peroš Nikolić, v.r.

Predsjednik vijeća:
Božo Gagro, v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetnica Tanja Vranjican, Boškovićeve 21, Zagreb
2. Odvjetnik Zdravko Kačić, Petrova 48, Zagreb
3. Hrvatska agencija za telekomunikacije, Zagreb, Jurišićeva 13, sa spisom
4. Vimax Telecom d.o.o., Zagreb, Hrvatskog sokola 67
5. Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb, Ulica Grada Vukovara 269 d
6. Iskon Internet d.d., Zagreb, Savska 41/X
7. OT-Optima Telecom d.o.o., Zagreb, Bani 75a

Za ločnost opravka - ovlašteni službenik
Ida Balent